

Apostlenes Gerninger

Bogen har ligesom evangelierne ingen titel, men blev tidligt kaldt Apostlenes Gerninger. Den kunne også kaldes ”Historien om kirkens første år”, eller bare ”Lukas bind II”. Uanset hvad man kalder skriftet, handler det især om to af apostlene, nemlig Peter og Paulus.

Der er en klar sammenhæng mellem historien her og den, som fortælles i Lukasevangeliet. Alligevel har de to beretninger aldrig stået ved siden af hinanden i Bibelen. Lukas har også her samlet det, han har set og hørt, og på den baggrund fortæller han historien om fortsættelsen af Jesu gerninger, sådan som den fandt sted gennem apostlene og ved Helligånden.

Historien fortælles ud fra en kronologisk vinkel, men også med et blik for geografien. Da Jesus tog afsked med sine disciple, gav han dem befaling om at fortælle om ham i Jerusalem, Judæa og Samaria indtil verdens ende. Sådan hører vi først om begivenhederne i Jerusalem – om hvordan menigheden vokser, men også møder modstand fra de jødiske ledere side. Derefter fortælles om de første hedninger, som kommer til tro og slutter sig til kirken.

Sidste del handler om Paulus’ tre missionsrejser, og om hvordan kirken vokser – uden for Judæa og især blandt ikke-jøder. Historien slutter med, at Paulus – som fange – kommer til Rom. Fokus er dog ikke på retssagen mod ham, men på hvordan han i Rom forkyndte og lærte om Jesus.